

[Kirkeministeren]

henvises til en artikel i Menighedsrådenes Blad nr. 11 (november 1991), hvori Svend Erik Hansen tillige foreslår, at udgifter til gravstedsvedligeholdelse helt eller delvis afholdes af kirkelige ligningsmidler.

Et gravsteds vedligeholdelse påhviler den, som har erhvervet brugsret til gravstedet. Ved aftale med kirkegårdsbestyrelsen kan vedligeholdelsespligten overdrages til kirkegården enten mod et årligt vederlag eller mod et engangsvederlag, som indbetales til stiftsmidlerne.

Størrelsen af disse engangsvederlag fastsættes alene under hensyn til den aktuelle markedsrente og den forventede inflation i vedligeholdelsesperioden. Gravstedets vedligeholdelse påhviler herefter kirkens bestyrelse i den aftalte vedligeholdelsesperiode, uanset om kapitalens forrentning kan dække udgifterne. Et eventuelt underskud dækkes altså af kirkekassen (den kirkelige ligning).

Spørgsmålet om stiftsmidlernes forrentning med kun 4 pct. har ofte været til debat. Som det fremgår af betænkning nr. 952 af 5. februar 1982 om folkekirken økonomi s. 59-61, blev forrentningen af kirkers og præsteembeders kapitaler under stiftsøvrighedens bestyrelse fastsat i forbindelse med tiendeafløsningen. Da der herved fremkom en kapital, som skulle forrentes med 4 pct. p.a., kunne kirker og præsteembeder optage lån af stiftsmidlerne ligeledes til en rente af 4 pct.

Under drøftelserne i Økonomiudvalget blev det overvejet, hvilke konsekvenser det ville medføre, såfremt der blev fastsat en højere forrentning af de kapitaler, som administreres af stiftsøvrigheden, herunder gravstedskapitalerne. Der var enighed i udvalget om, at der ikke burde stilles forslag om en højere forrentning af stiftsmidlerne, da dette kunne få en række uheldige konsekvenser for den kirkelige ligning.

Ydelse af lavt forrentede lån af stiftsmidlerne har gennem årene i høj grad bidraget til udligning af større kirkelige udgifter, idet behovet for en lempelig finansiering af nødvendige vedligeholdelsesarbejder m.v. i de svagest stillede ligningsområder herved har kunnet tilgodeses.

En forhøjelse af stiftsmidlernes hidtidige forrentning på 4 pct. – og en tilsvarende forhøjelse af udlånsrenten – må derfor forudsætte,

at der på anden måde kan gennemføres en solidarisk udligning af kirkelige udgiftsbehov og beskatningsgrundlag.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Monopoltilsynet i august 1988 udsendte en redegørelse om udgifter til begravelser. Af redegørelsen fremgår det, at folkekirken begravelsestakster for medlemmer af folkekirken er moderate sammenlignet med kommunale begravelsestakster.

På denne baggrund finder jeg det ikke hensigtsmæssigt at fastsætte en højere forrentning af kirkers og præsteembeders kapitaler under stiftsøvrighedens bestyrelse.

Spm. nr. S 243

Til *arbejdsministeren* (28/11 91) af:

Poul Andersen (S):

»I hvilket omfang må efterlønsmodtagere deltage i ulønnet, frivilligt foreningsarbejde?«

Begrundelse

Hvis en kommende efterlønsmodtager, der har været f.eks. kasserer i en idrætsforening i flere år, ønsker at fortsætte dette frivillige og ulønnede foreningsarbejde, får vedkommende oplyst af sin arbejdsløshedskasse, at timeforbruget skal fratrækkes i de 200 årlige arbejdstimer, man har ret til som efterlønsmodtager.

Dette sker uanset, at der ikke modtages betaling, og på denne baggrund ønskes oplyst, om meningen er, at efterlønsmodtagere ikke skal kunne deltage i frivilligt foreningsarbejde.

Svar (5/12 91):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg kan oplyse, at det kun er egentligt arbejde, der er begrænset til 200 timer årligt i efterlønsperioden.

Udøvelse af rene fritidsaktiviteter (hobby) er derimod ikke begrænset, og den tid, der anvendes til en fritidsaktivitet, skal derfor ikke medregnes i de 200 timer.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til et medlem, der har været f.eks. kasserer i en idrætsforening i flere år, og som ønsker at fortsætte dette foreningsarbejde efter overgang til efterløn.

Jeg har indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen og kan herfter oplyse: